

3 Защото, ако нѣкой мысли (за) себе че е нѣщо, когато не е нищо, той се лъже съ оумъжтъ.

4 Но секой да испытѣва свои те дѣла, и тогава може да има похвала самъ въ себе, а не (като се сравнава) съ друго.

5 Защото секой свойатъ си товаръ ще да понесе.

6 Оный, който приема навъченіе въ слово то (Божіе), нека отдѣлава (частъ) отъ сичко то си добро на оногова, който го оучи.

7 Не преуспѣвайте се: Богъ се не лъже: защото (секой) челоуѣкъ щото поске, това ще и да пожне.

8 Понеже, който сѣе въ своята плоть отъ плоть та и ще да пожне истлѣніе: а който сѣе въ дръхатъ, отъ дръхатъ и ще да пожне животъ вѣчный.

9 Да ни се недоуѣва когато стрѣваме добро то: защото въ свое то мѣ време ще да пожнеме, ако не ослабѣеме.

10 Прочее до гдѣ имаме време, да стрѣваме добро то на сички те, а найвече на свои те единовѣрни.

11 Виждѣйте колко пространни писма ви написахъ съ моя та рѣка.

12 Който желатъ да са добролични по плоти, они въ понаждаватъ да се върѣзѣвате, самъ за да не вѣдатъ гоними за крестатъ Христовъ.

13 Защото нито она, които се върѣзѣватъ вѣдатъ законатъ: но искатъ да се окрѣзѣвате вые, за да се похвалатъ въ ваша та плоть.

14 Я азъ не дай Боже да се похвалимъ (съ друго нѣщо), самъ съ крестатъ на Господа нашего Исуса Христа: чрезъ когото миръ за мене е распнатъ, и азъ за миратъ.

15 Защото въ Христа Исуса нито върѣзаніе то има нѣкоя сила, нито неврѣзаніе то, но (требѣва да вѣдеме) нова тварь.

16 И които живѣатъ по това правило, миръ (да вѣде) на нихъ и милость, и на Божіатъ Израилъ.

17 Отъ тѣка на тамъ никой да ми не досажда: защото азъ (иоше) носимъ на тѣло то си раны те (кото самъ приалъ) за Господа Исуса.

19 Благодать та на Господа нашего Исуса Христа (да вѣде) съ дръхатъ вашъ, кратіе. аминь.

† Посланіе то къ Галатомъ быде написано отъ Римъ.

